

TIBIL, IOAN

n. 13 ianuarie 1883, Poșta-sat, Șomcuta Mare, jud. Maramureș

d. 1957, Poșta-sat, comuna Remetea Chioarului, jud. Maramureș

Studiile primare le-a urmat în satul natal, după care s-a înscris la Gimnaziul din Baia Mare. Liceul l-a absolvit la Beiuș după care s-a înscris la Facultatea de Drept din Budapesta, pe care a absolvit-o. Tot aici și-a susținut doctoratul în științe juridice în anul 1916.

A profesat ca avocat în Șomcuta Mare, timp în care s-a implicat și în viața politică, fiind membru activ al Partidului Național Român. În toamna anului 1918 a avut un rol important în organizarea Sfatului Național Român al plășii Șomcuta Mare. Datorită acestui fapt a fost ales președinte al acestuia. Un rol covârșitor l-a avut și în organizarea Gărzii Naționale Române din Șomcuta Mare.

După înfăptuirea Unirii de la 1 decembrie 1918, și schimbă orientarea politică și se înscrie în Partidul Național Liberal în cadrul căruia ajunge președinte al organizației județene Satu Mare, funcție în care rămâne până în anul 1934.

Se implică și în alegerile parlamentare, ajungând deputat în parlamentul României Mari pentru trei mandate, respectiv între anii 1922-1926, 1927-1928 și 1934-1937. Între anii 1925-1929, a fost ales și a făcut parte din Consiliul Centralei Băncilor Populare din România. La 7 noiembrie 1928 a fost ales, în cadrul Congresului Partidului Național Liberal de la Satu Mare, vicepreședinte alături de Aurel Dragoș, dar și membru în delegația permanentă. După moartea lui Teofil Dragoș în anul 1934 îl va succeda pe acesta la conducerea PNL Satu Mare.

Din anul 1937 se reîntoarce de la București în zona administrației și politicii locale; ca dovadă este numit consilier de drept al Consiliului Județean Satu Mare. Pentru o bună perioadă de timp, Ioan Tibil a deținut funcția de jurisconsult al orașului Baia Mare între 1934-1940.

După 15 decembrie 1944 a contribuit la instaurarea administrației civile românești în timpul ocupației militare sovietice.

Odată cu instaurarea conducerii comuniste la cârma statului, datorită poziției politice avute, și va pierde proprietatea din Șomcuta Mare și întreaga avere confiscată conform decretului 83 din anul 1949. În anul 1948, din motive politice, a fost epurat din Baroul Satu Mare, biroul avocațial fiind stabilit la Baia Mare.

Pentru merite deosebite a fost decorat cu *Coroana României* și *Vulturul României* în grad de ofițer.

S-a retras în localitatea natală, unde a încetat din viață.